

altfor alvorligt. Dersom man fra allerførste Færd havde betragtet ham fra den humoristiske Side, var Ulykken sandsynligvis aldrig sket. Men det er nu en Gang Nutidsmenneskenes maaske allerværste Skavank, at de saa totalt mangler komisk Sans. Det er den Mangel, der er Skyld i, at Fænomener som Emanuel Hansted overhovedet kan opstaa. Rimeligvis vil der i disse Dage blive talt mange bevægede og dybtføjte Ord om hans Aands høje Flugt mod Idealet, om den tunge Strid mellem Menneskets Higen og Evne, dets Villen og Kunnen o. s. v. Og dog har — ret betragtet — al Emanuel Hansteds Stræben kun været til at le af, hele hans Liv en Række komiske Scener. Naar han en Gang dør — og det vil sandsynligvis ske snart, og man maa da heller ikke ønske andet for ham — burde der skrives paa hans Gravsten: Herunder hviler Don Quixotes Genganger, Emanuel Hansted ved Navn, som var født til at være en skikkelig Kapellan men troede sig en Profet og Helgen; som derfor klædte sig udi en Kvæghyrdes Dragt og ansaa' enhver Indskydelse for en speciel Kaldelse fra Himlen; som forfuskede Alt, hvad han fik mellem Hænder, forlod sin Kone og vanrøgtede sine Børn, men som ikke desmindre indtil det sidste betragtede sig som den af Forsynet Udvalgte,